

Kuukiri

Nr. 3 (123) Märts 2004

Sõnumeid

Iseseisvuspäev ja vastlad Tánassilmas

Eesti Vabariigi 86. aastapäeva tähistati Tánassilma Rahvamajas 22. veebruaril. Esinejaid oli igas vanuses mudilastest pensionärideni. Publik nautis luulet, laulu, tantsu ja näitlemist, mida esitasid kohalikud huviringid.

Etteasted jagunesid kahte ossa – kõigepealt rahvusliku sisuga ja traditsioonilised, pärastpoole aga hoogsam repertuaar, kuhu oli ka võraste maade teemasid paigutatud. Kava oli meeleolukas ja hästi seostatud, värvi lisasid esinejate kostüümid. Pärast kontserti jätkati pidupäeva ühise laua ümber.

Vastlapäevaliugu lasti 24. veebruaril rahvamaja-taguselt mäenõlvalt. Võistlusi oli nii suurtele kui väikestele, osaleti üksi ja hulgakesi. Ilm kahjuks ei soosinud lumelinna ehitamist, kuid kelgud libisesid hästi. Pikema liu tegijad sõitsid peaaegu jõe kaldani välja.

Hiljem jagati rahvamajas auhindu ja osalejad kosutasid end kartulipudru ja vastlakuklitega.

On meeldiv, et leidub inimesi, kes tulevad kodust välja ja soovivad jõus hoida eestlaste traditsioone.

Kadri Härm

● Tánassilma Rahvamajas esinesid naisrahvatantsurühm "Kaheksakand" ja lauljad. PILLE SIHVERI foto

Emakeelepäev

15. märtsil tähistas Viiratsi Algkool juba traditsiooniliselt emakeelepäeva. Üritus oli kooli ja raamatukogu koostöö tulemus.

Iga klass oli ette valmistanud oma etteaste, kuidas kauni eesti keele kõla kõige vahetumalt tutvustada. Meeleolukas oli kolmanda klassi luuletuse esitus, kus sõnal mitu tähendust. Nii kõlas laste suust: "Ei saa kevad kaua kesta, varsti vahetab ta kesta."

Lapsed esitasid Ott Arderi luuletusi

ja tema sõnadele loodud laule. Tõrvatilk meepotti oli vaid see, et oodati kohtuma ka luuletajat ennast, kes ette hoiatamata ja teadmata põhjustel tulemata jäi.

Piret Viira,

Viiratsi Raamatukogu juhataja

Lõõtspillivirtuoos sisustas iseseisvuspäeva

24. veebruar oli päev, mil kogu Eestimaa tähistas pidulikult omariikluse sünnipäeva. Järgmisel päeval külastas hoolekandekeskuse ja ümbruskonna eakaid lõõtspillimängija Heino Koosa Tartust.

Võrratu lauluhääle ja mänguoskusega muusik esitas tuntud ja armastatud lugusid. Eriti virtuooslikud olid polkalood. Instrumendiks oli pillimeister Priidu Volmeri valmistatud Teppo lõõtsa koopia, abiks vägev "Vermona" võimendaja.

Vaimukad anekdoodid ja sõnaseaded panid saali rõkkama. Saalis istujatele jagati laulutekstiga teatmikke, mis liitis lauljad ühiskooriks.

Heino Koosa võimekuse näiteks on seegi, et ta osales TV-3 saatesarjas "Farm" pillimehena. Loodame teda kuulda rahvast lõbustamas taas jaanipäeval.

August Leetma,

kohalik laulu- ja pillimees

● Emakeelepäeval osalesid ka tulevased koolijütsid.

MARET LINA foto

VOLIKOGUS 26. veebruaril

2004. aasta eelarve

Volikogus kinnitatud eelarve mahuks kujunes 28 952 890 krooni.

Laekumistes suurenes üksikisiku tulumaks 3,4 miljonit, kuna 2004. aastal laekub see valdadele uue meetodika alusel.

Aastavahetuse vaba jääk on väiksem 1,2 miljonit krooni, kuna 2003. aastal ei võetud planeeritud laenu. Laenu ei võeta ka sel aastal. Vajadus võiks tulla päevakorrale täiendavate investeeringute puhul.

Vähenenud on riigi toetusfond, sest suurenes üksikisiku tulumaksu laekumine.

Kuludeks on 2004. aastal planeeritud järgmised summad (kroonides).	
Vallamaja remont	100 000
Viiratsi Lasteaia soojavarustuse rekonstrueerimine	400 000
Vana-Võidu Lasteaia akende vahetus	100 000
Uusna Lasteaia mänguväljak	34 000
Kalmetu Põhikooli remont	100 000
Viiratsi Algkooli remont	100 000
Viiratsi Rahvamaja remont	130 000
Tänassilma Rahvamaja veetrass	100 000
Viiratsi Perearstikeskuse remont	100 000
Viiratsi aleviku detailplaneering	120 000
Viiratsi aleviku kanalisatsiooni ühendamine Viljandi reoveepuhastiga	1 700 000
Valma küla tänavavalgustuse rekonstrueerimine	60 000
Kokku	3 044 000

Nende tööde hulgas on väljastpoolt valda saadav raha 1,895 miljonit krooni, seega finantseeritakse valla eelarvest 1,149 miljonit krooni.

Laenu makstakse käesoleval aastal tagasi 1,2 miljonit krooni. Viiratsi kooli ehituseks võetud laen saab tagasi makstud järgmise aasta sügiseks.

Väino Luik,
vallavanem

Pöördumine valla inimeste poole

On käimas korjandus kindral Johan Laidonerile ausamba püstitamise kulude katteks, mille on algatanud Johan Laidoneri Selts. Viiratsi Valla Külavanemate Kogu (edaspidi VVKK) üldkoosolek otsustas, et kõik külavanemad saavad õiguse anda valla inimestele võimalus ka oma piskuga sellest osa võtta.

Alates 15. märtsist on külavanematel trükitud ja VVKK juhatuses esimehe Heino Järve viseeritud korjanduslehed, kuhu kirjutatakse annetaja nimi, allkiri ja annetuse suurus.

Kõik rahalised pakkumised on teretulnud. Vähim summa annetusest osavõtuks on üks kroon. Igale annetajale jääb mälestuseks Laidoneri Seltsi antud postkaart.

Kes soovib ausamba avamisest 22. juunil osa võtta, see andku sellest teada kohe annetuse tegemisel.

Kadri Vollmann,
VVKK juhatuses volitatud isik

Eelarve võeti vastu

Vallavanem Väino Luik tutvustas teise lugemisega tehtud muudatusi.

Üksikisiku tulumaksu prognoositakse 12,5 miljonit, mis tähendab 3,4 miljonit tõusu, võrreldes eelneva aastaga. Eelarve on väga pingeline. Riiklikust toetusfondist oodatakse 400 000 krooni. Et enamus maadest on kinnistatud, peaks ka maamaks laekuma prognoosilt.

Laenu ei plaanita võtta. Vaba raha jääk aasta lõpus oli 600 000 krooni, mis on vähem kui varasematel aastatel. See näitab, et eelarve on planeeritud täpselt ja raha ei seisa arvel, vaid seda kasutatakse.

Eelmisel istungil jäi õhku teehöövli probleem. Maakonnas on kaks välismaist hõövli, üks Nuias, teine Viljandis. Arvestades, et masinat kasutatakse 300–400 töötundi aastas, oleks selle majandamine väga kallis. Seetõttu üritatakse sel aastal teehöövli rendida Viljandi firmalt "Cleanaway". Teenuse töötund maksab 390 krooni. See võimalus kasutatakse sel suvel ära, mille põhjal otsustatakse, kuidas jätkata.

Arutati ka palkade tõusu 10% kõigi valla asutuste töötajatele. Palgad tõusevad 1. aprillist.

Õpetajate palku suurendab riik 12%. Seadus ütleb, et kõigil õpetajatel ei pea palka tõstma, selle arvelt võib mõnel tõsta ka rohkem. Sel aastal valla koolide direktorid niisugust süsteemi rakendada ei soovinud ja palgatõus on kõigil ühesugune. Järgmisel aastal arutatakse, kuidas palku reguleerida, sest seoses õpilaste vähenemisega väheneb ka õpetajate koormus.

Majandus- ja eelarvekomisjoni esimees Mati Leemet pidas eelarvet praeguste tulude juures optimaalseks. Kulude osa on planeeritud nii, et ülepaisutamist ei esineks.

Vee ja kanalisatsiooni hind tõuseb

Selleteemalised varasemad arutelud kulgesid mõistmise õhkkonnas. Iga hinnatõus on raske ja mõjutab rahakotti. Ometi pole võimalik teisiti suurte investeeringute oma osa katta.

Sel aastal ühinetakse Viljandi uue puhastusseadmega. Sügisel ühenda-

takse samasse süsteemi Vana-Võidu ja Teemeistri kanalisatsioon. See maksab 4 miljonit krooni, omafinantseerimine on 10%. Teenuse hind tõuseb 1. juunist ja saadav raha on juba kaheks aastaks ette planeeritud.

Kalmetu Põhikooli arengukava on õpilassõbralik

Arengukava tutvustas õppealajuhataja Heljo Saar. Ta peatus õppekorralduse osal. Kalmetu koolis rakendatakse tugijõet ja toimib individuaalsete õppekavade süsteem. Sellega on rahul nii need lapsed, kelle suhtes seda on rakendatud, kui nende vanemad.

Õppimistingimused paranevad kooli uue osa valmimisega, kuhu tulevad söökla ja raamatukogu. Samal ajal rekonstrueeritakse staadion.

Vallavalitsuse töö

3. veebruaril arutati MA "Viikom" reorganiseerimist, Kalmetu kooli arengukava, külavanema kinnitamist ja neile raha eraldamist, Tänassilma meditsiinipunktile küttepuude eraldamist, korteriühistu kulude hüvitamist, Audentese kooli õpilaste sõidupiletite kompenseerimist ja volikogu liikmete Tuliku ja Kase pöördumist.

9. veebruaril tegeldi vara pärimise, Sota korterite lepingute ja Vana-Võidu garaa ide müügiga. Räägiti Viiratsi prügikastide ümbruste koristamisest, kanalisatsiooniprojekti teisest etapist, Viiratsi Lastekodu toetamisest, puuete-ga inimeste ühingu toetamisest, korteriühistule kompensatsiooni maksimisest, Viiratsi spordiruumide tasust ja tegevusloa andmisest.

17. veebruari istungi päevakorras olid vee ja kanalisatsiooni arengukava täiendamine, teehöövli ja Aabrami puurkaev, Vortsjärve detailplaneering, Pata karjäär, õpetajate töö tasustamine ja hooldekodusse paigutamine.

Järgmisel istungil algatatakse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arengukava läbivaatamine, tegeldakse MA "Viikom" reorganiseerimisprobleemide, teedemajanduse kava ja töö tasustamise põhimääruse eelnõuga.

Maret Lina

PENSIONÄRID NAUDIVAD ELURÕÕMU

15. veebruaril toimus Viljandi Kultuurimajas pensionäride liidu traditsiooniline pärastlõuna. Eeskava sisustas

• **Mäest sai alla iga vahendiga, mis lumel libises.** **KAAREL KUMERI** foto

Viiratsi Rahvamaja folkloorirühm "Õunake" Maire Paju juhendamisel. Vaatajaid paelusid hoogsad rahvatantsud. Noored sellega ei piirdunud. Ringmängu kaasati ka pensionärid. Järgnes jalakeerutus ansamblimuusika saatel.

25. veebruaril kogunesid pensionärid vastlasõidule Jaani kiriku juurde. Kolmekümnel liulaskjal olid kaasas kelgud, kiled ja vakstud, mida kasutati edukalt. Eakatelte kostus naeru ja kilkeid.

Samas lasid liugu ka Valuoja Põhikooli lapsed, kel oli ehtne regi kasutada.

Pärast liulaskmist lustiti ringmängus. Valuoja Põhikooli söökla pakuti herne-suppi ja kostitati kringliga. Parimad liugujad said tordi. **Kaarel Kumer**

Märtsiküüditamisest möödub 55 aastat

Sel aastal möödub 55 aastat Nõukogude Liidu tohutust inimsusevastastest tegevusest.

Pärast Eesti okupeerimist sügisel 1944 otsustas okupatsioonivõim kohe üritada Eesti rahvast lõhestada klassivõitluse meetoditega.

Uut valitsevat klassi asuti formeerima uusmaasaajaist, komsomoli meelitatud lihtsameelsetest, läände põgenenute tühjaks jäänud kodudesse paigutatud kusagilt tulnutest, Punaarmee veteraniidest ja Nõukogude Liidu tagalas olnud evakueeritustest. Sellega püüdis liituda ka teisi kaasajooksikuid.

Erilise põlu aluseks said Omakaitse olnud, Saksa sõjaväes võidelnud ja "kulakud", kulakud! Samuti talupered, kus olid töötanud vene sõjavangid. Süüdistati ebainimlikus kohtlemises: naljutamises, peksmises, mõnitamises jne. Tegelikult pääses tuhandeid inimesi näljasurmast.

Neid argumente küllaldaseks põhjuseks pidades alustati arreteerimisi. Pääseda polnud mujale kui ainult metsa. Sinna ka mindi. Ajaloöürikud kõnelevad kümnest tuhandest metsavennast Eestis 1945. aastal.

Rahva mälust ei olnud kaugeltki kustunud 1941. aasta juuniküüditamine, kus nõukogude okupatsioonivõim saatis inimestega täistuubitud loomavagunites rohkem kui kümme tuhat eestimaalast Siberimaale.

Hinge mattis hirm sellise võimaliku kordumise ees.

See tuligi. Aeg oli õudsemast õudsem. Koputus uksele öisel ajal tähendas kellegi vangiviimist.

Päeval õuele ilmunud võõrad tahtsid laudast lehma, siga ja lammast uusmaasaajale või hobust hobumasinlaenu punktile.

Valla täitevkomiteelt viletsas ja viigases käekirjas saadetud sedelike teatas, et talu maad on vähendatud 5–7 hektarini või talu maad ja vara võõrandatakse täielikult, sest tegemist on sakslaste käsialastega.

Maareform ja kulakuks tunnistamine koos maksude mitmekordistamisega kulges täiskäigul aastatel 1945–1949. Sosistati kolhooside moodustamisest, räägiti uuest küüditamise lainest. Kõik see osutus lõpuks tõeks!

Arhiivides on sajad riulid täis maareformiga ja kulakuks kuulutamise seotud dokumentide kaustu. Neid sirvides, lugedes tekib huulile küsimus – milleks?

Kaks nädalat pärast märtsiküüditamist oli 95 protsenti kogu Eestimaa põllumajandusest kolhoosis. Kogu maa ja vara ümberjagamine oli olnud tühi töö ja vaimu närimine – üks suur segaduste aeg rohkem kui kolm aastat. Hirm pisaratega käsikäes, teisalt saamishimu ja ahnitsemine!

1949. aasta 25. märts sai kustumatult saatuslikuks päevaks ka Lassivälja talu peremehele Hans Maasepale ja tema perele. Oli teada, et ollakse nimekirjas ning seepärast lahkuti kodust vahetult enne küüditameeste saabumist. Tallu jäid vanemad sugulased. Neile tehti selgeks:

● Meida ja Hans Maasepp

kui noored välja ei ilmu, viiakse neid ära.

Hans ja Meida läksid ise Viiratsisse kogunemise kohta. Aga lapsed: 7-aastane Eevi, 5-aastane Mari ja 4-kuune Jaan? Jutuajamine käis vene keeles.

Ääretult ülekohtusel ajal juhtub ka imesid. Jaan lubati koju jätta. Meida tädi Helmi Kitsing, Kissakäära talu perenaine, kasvas poisiks kümne-aastaseks.

Teised sõidutati autoga Puka raudteejaama, kus ootasid loomavagunid. Kahe nädala pärast oldi kohal Irkutski oblasti Ust-Uda rajoonis.

Loodus oli väga ilus. Jalge all musta mulda rohkem kui kaks meetrit. Nii meenutab Meida esimesi päevi "kodu-külas". Töökohaks sai kolhoosi igapäevaste tavade ja omapäradega.

Muu hulgas pandi seal kartul maha labidaga. Hans polnud sellega nõus ja ehitas harkadra. Hobust kolhoosi brigadir selleks ei lubanud. Löödi siis pulkristi kurgede peale, neli naist asus rak-

kesse ja vaod said sisse.

Juhuslikult sattus kohale komandant, kes hullu pilti nähes käratas Hansule, et too tapab naised ära! Brigadir sai korralduse anda hobune. Tundes end riivatuna, lubas too anda hobuse, keda oli võimalik kätte saada vaid sabast haaramisel.

Nali ja naer käsikäes käis töö. Sügisene kartulisaak oli nullilähedane, sest ääretult kuiv kliima ei võimaldanud kartuli vaos kasvatamist.

Ei hoolitud kohalikust hoiatusest! Järgmisel kevadel toimus kõik nagu peab!

5. augustil 1951 Hans arreteeriti süüdistusega nõukogude-vastases propagandas, see tähendab isamaa reetmises. Karistuseks 10 + 5 aastat.

1958. aasta sügisel avanes võimalus kodumaale tulla. Aga oh häda! Kodutallu Lassiväljale ei lubatud. Hooned ja maa kuulus "Kevade" kolhoosile. Esi-mees Heino Varkel oli vastu ja algul ei tahtnud isegi tööle võtta. Naabrite surve sai Hans traktoristiks ja Meida põllutööliseks. Elamiseks tuba Kissakääraltädi juures.

Mõned aastad hiljem ehtasid nad mahakantud Kissakäära sigalast endale elamise, kus Meida praegugi elab. Ta sai hiljuti 85-aastaseks. Hans suri 1981. aastal 70. eluaasta lävel.

Võiks öelda üldplaanis, et läks siiski hästi. Kõik jäid ellu. Lastel on kõigil perekonnad. Enamusel nii ei läinud.

"Õuemurult ei saanud Hans minna ega saa ka mina, sest see on hävinenud," ütleb Meida, pisar silmanurgas.

Mõni kuu tagasi Hans Kalami peelaus ütles Konstantin Pätsi pojapoeg Matti: "Hans oli õnnelik mees. Tema kirstu all oli kodutalu õuemuru, aga sellised võimalused jäävad üha vähemaks ja sellest on väga kahju."

*

Aktsiooni aluseks oli ENSV Ministrite Nõukogu 14. märtsi otsus 1949. aastast.

Hans Maasepa mäletamist mööda oli kohaliku "saatelehe" all mitu võõrast allkirja, aga ka oma naabrimehe oma, mis oli väga valus.

Inimsusevastaste kuritegude jäljed ei kao ja süü ei aegu.

Kandkem südames mälestust lastest, naistest ja meestest, kellelt võeti nende kodu, lapsepõlv, perekond, elu parimad aastad või elu ise.

Kui loomulik ja igapäevane on olla kodus koos isa-emaga, laual leib, kõht täis. Missugust väärtust need omavad aga siis, kui sul järsku neid enam ei ole. Seda pole võimalik ka kõige paremas sõnaseades edasi anda. Seda teab vaid inimene, kes ise on kõik läbi elanud.

Neid teadmisi sunniti minema hankima 1949. aasta esimestel kevadpäevadel rohkem kui kakskümmend tuhat eestlast.

On, mida mäletada, ja mälestada neid, keda viidi, kuid kes tagasi ei tulnud – ja mitte iialgi unustada.

Harry Erm

Sisukas märtsi- vaheaeg

22. märtsil käivitub projekt "Liikumine elunormiks", mille eesmärk on sisustada aega läbi liikumise nii looduses matkates kui ka ruumis tantsides. See on suunatud kõigile Viiratsi valla kooliealistele lastele ja noortele.

Sarjas toimuvad järgmised üritused.

22. märtsil on loodusmatka eelõhtu Viiratsi Rahvamajas: kella 13–13.45 matkamisvõimaluste üldiseloostus, kella 14–14.45 matkavarustuse näitlik tutvustamine ja kella 15–15.45 matkamisega kaasnevate ohtude ärahoidmine ja vajadusel antav esmaabi.

23. märtsil loodusmatk Siniiallikule: kell 8.40 sõidame nr. 1 bussiga Viiratsist Männimäele; kell 8.41 matkame marsruudil Viljandi–Siniialliku–Vidrik Kivi turismitalu–Ramsi, mille käigus tutvutakse kitsarööpmelise raudteega, kuulatakse loengut tervislikest eluviisidest ja valmistatakse looduslikest taimedest teed; kell 15 tagasi koju liinibussiga nr. 28 Ramsi–Viljandi ja linnaliinibussiga Viiratsisse.

Lapsel olgu kaasas kuukaart või kaks sõidutalongi, 7 krooni Ramsi bussi jaoks ja leivakott.

24. märtsil on loovtegevuse päev Viiratsi Rahvamajas: kella 13–14 matkateemaline joonistusvõistlus; kella 14–15 matkamapi valmistamine ja kella 15–16 indiaanlaste unepüüdmissõrgu meisterdamine (kaasa võtta suled ja pärlid!).

26. märtsil tantsupäev – breiktants kui populaarne tantsustiil: kella 16–22 harrastajate gruppide ja üksikesinejate võistutantsimine (ürii ja õpetajad Pärnust).

Viiratsi noorteklubi moeetendus. Algajatele, huvilistele breiktantsu koolitus. Tegevantsijate breiktantsu koolitus. Õhtu lõpeb tantsupõrandal (DJ Vilkur).

Päev võistlejatele tasuta, teistele 15 krooni.

Registreerimine 15.–22. märtsil Viiratsi Rahvamajas, info tel. 439 4307.

Maire Paju

Viiratsi Rahvamajas

25. märtsil kell 15 Viiratsi Rahvamajas Rápina Rahvakooli Nukuteater August Kitzbergi etendusega "Kolm suurt soovi". Pääse 12 krooni.

4. aprillil kell 14 Viiratsi Rahvamajas **tervispäev**. Teemad: tervise ABC (Ülle Gurjev) ning kevad toas ja aias (Liina Sammül).

18. aprillil kell 13 Viiratsi Kool-Huvikeskuse saalis Viiratsi valla **pensionäride kevadpidu**. Osamaks 20 krooni. Kirjapanek 13. aprillini Viiratsi Rahvamajas. Info tel. 439 4307.

MIS ON POLIITILISE OTSUSE TAGA?

Arvan, et enamus on kuulnud eesti vanasõna: üheksa korda mõõda, üks kord löika. Sellesse on kodeeritud aastasadade elukogemus, mis on leidnud praktilise kinnituse. Vanasõna kutsub enne otsustamist hoolega arutlema ja mõtisklema üleskerkinud probleemi üle, sest tordmakalt tehtud otsus ei pruugi olla sageli just kõige parem ega täida soovitud eesmärki.

Tänapäeval on moesõnaks kujunenud poliitiline otsus, millega kaetakse kinni oma mugavused, rumalused ja tegemata jätmised ning kindlad huvihid.

Sageli on poliitilise otsuse taga varjatud kaugem eesmärk, mis tuleb ilmsiks alles aastate pärast.

Jaauarikuus võttis volikogu vastu otsuse reorganiseerida valla munitsipaalasutus "Viikom". Otsustati moodustada kaks ettevõtet. Üks tegeleb veega ja teine teede ning haljastusega.

Kuidas sellise otsuseni jõuti? Mitu arutelu toimus?

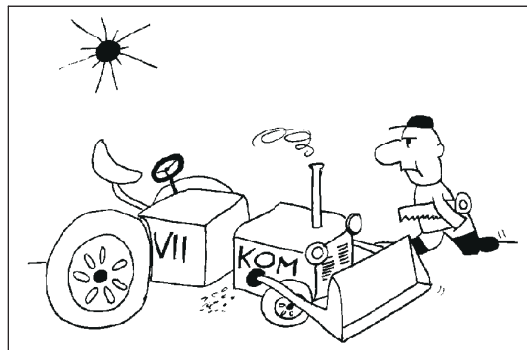
Möödunud aastal võeti vastu valla arengukava. Koostati SWOT-analüüs. Teisiti öeldes pandi paberile probleemi neli komponenti: tugevused, nõrkused, ohud ja võimalused.

Alustati küla arengukavast. Alles siis jõudis eelnõu volikogu lauale. Olid olemas mingisugused analüütilised andmed. Selline protsess on loomulik. Kui on midagi võrrelda, siis tekib ka süsteemne ainekäsitus. Tekib diskussioon.

Volikogu laua ääres ja saalis istub valla paremik: aastatepikkuse kogemusega majandijuht, kultuuriinimesed, juristid, põllumehed, kõrgharidusega raamatupidaja(d).

Nüüd seisame olukorras, kus tuleb vastuvõetud poliitilisele otsusele leida ja kohandada majanduslik põhjendus. Põhjendus, mis oleks kuidagi veenev. Üheks tõi volikogu esimees vajadust, et "Viikomi" raha kasutamine oleks selge.

Huvitav, kas siis tõesti "Viikomi" raamatupidamises pole mingeid eraldi kontosid, mis kajastaksid raha liikumist? Kas tõesti on nii, et ühe naela otsas on sissetulev raha ja teise otsas väljaminev raha? Ma ei usu seda. Samas pole ei vallavalitsus ega volikogu aastaid "Viikomi" töökorraldusele midagi ette heitnud. Eelmisel aastal said ka nemad aastapreemiat, nii et kõik peaks ju korras olema.

Ilmselt tuleb vanasõnad ümber struktureerida põhimõttel: enne löika ja siis mõtle.

Volikogu otsus peegeldab teatud tendentsi. Volikogu liikmed on väga usalduslikud kõige selle suhtes, mida öeldakse laua otsas. Vahel võiks ikka küsida: ega me vales rajal ole?

Julgen esitada siin hüpoteetilise väite, et "Viikomi" poliitilise kahestumise lõppeesmärk on uue veettevõtte liitmine Viljandiga. Ilmselt terendub sealtkaudu toekas nõukogu liikme tasu. Viljandi linn soovib ju endale ostujõulist klienti.

Kes lükkaks selle oletuse ümber? Milleks selline pessimism?

Huvitav on kuulata idee autori(te) selgitusi volikogu selle poliitilise otsuse kohta. Arvata võib, et tagantjärele selletus algab pika poliitilise monoloogiga ja vastaspoole nõrkade külgede loendamise ja võimendamise. Seljatagune on ju tugevasti kindlustatud.

Volikogu liikmed Kase ja Tulik esitasid vallavalitsusele järelepärimise "Viikomi" reorganiseerimise põhjenduste kohta. Oletasime oma lihtsameelsuses, et need on olemas. Vastuseks lubati põhjendust kuu aja jooksul. Hea seegi.

Oleme teinud sügava viipe mineviku suunas: primaarseks seadnud poliitilise tahte. Arengukava koostamisel tegime viipe teadliku mõtlemise suunas, analüüsi ja sünteesi suunas. Selle kaudu realiseerus otsus, mis siis lõpuks on ka poliitiline otsus.

"Viikomi" kohta tehtud otsus kuulub vastupidisesse kategooriasse. Sellel puudub majanduslik põhjendus. Majanduslik põhjendus vormistatakse poliitilise otsuse põhjal. Ja ei kahtlegi, et põhjendus tuleb kopsakas.

Idee, mis ju ei pruugi üldse olla vales, on kandmas negatiivset aurat. Asja hakati ajama vales otsast.

Roland Tulik,
vallavolikogu liige

EES SEISAVAD TALGUD

Külavanemate ja Viljandimaa Ühis-tegevuskoja initsiatiivil korraldatakse korrastuskampaniaid, kuhu oodatakse osalema kõiki, kel tahtmine oma koduvalda kaunimaks muuta.

20. märtsil kell 10 saadakse kokku Uusnas, kus plaanitakse korrastada mõisnike surnuaeda ja jõeäärset sup-luskohta.

17. aprillil puhastatakse Viiratsi tiikide ümbrust.

8. mail peetakse talgud Tusti paisjärve saarel ja ümbruses.

Aktiivsemaid osalejaid ootab kevaldel üllatusauhind.

Kalle Riitmuru,
korraldaja

Sõnumeid

Viiratsi vald on uhke oma sporditegelastele

9. märtsil kutsus Viiratsi vallavanem Väino Luik pidulikule vastuvõtule vala parimad sportlased ja spordiaktivistid.

2003. aasta oli spordis saavutusterohe. Seda tõestab vallamaja saalis vitriin, mis on karikate poolest tublisti täienenud. Vallavanem tänas kõiki, kes sellele kaasa on aidanud.

Kutsututele jäi mälestuseks Viiratsi tammega pilt. Kohvilaus arutati lähiaja ja kaugema tuleviku plaane.

Maret Lina

Sõbrapäeva külalised

20. veebruaril tähistasid Viiratsi puuetega inimesed sõbrapäeva. Lauda kaunistasid südamekujulised koogid alustassidel.

Külas oli vallaarst Lembit Pähklimägi, kes rääkis tervisekindlustust mitteamavate (need, kel puudub haigekassakaart) ravivõimalustest. Selgus, et kõigil inimestel on ravivõimalus, ehkki piiratum kui ravikindlustatutel.

● Vallaarst Lembit Pähklimägi teavitab tervisekindlustuseta kodanike ravivõimalustest.

Sõbrapäeva meeleolu aitas luua Jaan Golding akordionil ja meelitas kõiki kaasa laulma.

Et VPÜ liikmetel on kavas asutada lauluansambel, siis jätkati hiljem kokkulaulmist kõrvalruumis.

26. veebruaril aga istuti kokku veebruarisünnipäevalapsi austama ja vastlapäeva pidama. Juubilar oli Luule Sõlg. Ansambel tervitas teda lauluga ja järgnesid õnnitlused kaaslastelt.

Eesti Puuetega Inimeste Koja juhatuse esimees Helve Luik tutvustas ka-

● 2003. aasta parimad tegijad, spordiinnustajad, treenerid ja toetajad.

VÄINO LUIGE foto

vandatava sotsiaalhoolekande kontseptsiooni erinevusi praegu kehtivast. Ühtlasi tuletas ta meelde Eesti Vabariigi põhiseadusest tulenevaid puuetega inimeste õigusi.

Kaarel Kumer, VPÜ aseesimees

● Eesti Puuetega Inimeste Koja juhatuse esimees Helve Luik tutvustas kavandatava sotsiaalhoolekande kontseptsiooni.

KAAREL KUMERI fotod

Relvaomanikele

Relvaomanikud!

Kontrollige aegsasti oma relvalubade kehtivust ja tulge neid varakult vahetama Viljandi Politseiprefektuuri kabinetis 200 Pargi t. 1. Info tel. 433 8933.

Agu Lall

“Elulõng” külastas “Röömsameelseid”

9. märtsil kutsus Tänassilma pensionäride ühendus “Röömsameelsed” külla Uusna “Elulõnga”.

Kohtuti Tänassilma Rahvamajas, kus oli kaetud ka peolaud. Et enamik kokkutulnutest olid naisterahvad, siis oli mõistetav, et naistepäeva-järgne päev oli ülilpidulik.

Avasõnad ja tervitused lausus Surva küla vanim elanik Jaan Mutli. Tema lõbusaid vesteid jätkus läbi ürituse.

Veidi keha kinnitatud, asuti ringmängudele. Katsetati dekoratiivkunsti lillepottide kaunistamisel, kus näpunäiteid jagasid Milvi Sihver ja Silvi Jakobson.

Kokkusaamine rikastas mõlemaid pooli, aitas kaasa külategevuse arengule ja süvendas sõprussidemeid.

Kaarel Kumer

● Tervitussõnu lausus Surva küla vanim elanik Jaan Mutli.

KAAREL KUMERI foto

Hakkame kirjutama muinasjuttu!

Päevad on tublisti valgust ja pikust juurde saanud. Kuidagi ei viitsi enam laua taga istuda ja õppida. Nüüd võiks kirjutada koolitükkide puurimise vahele ühe muinasjuttu.

Juba kolm aastat on lapsed üles kirjutanud lugusid. Eelmisel aastal uuriti oma pere pärimuslugusid ja neist sündis "Viirvalli juttude" III osa.

Sel aastal on ette antud ühe muinasjuttu algus, mis tuleks lõpuni kirjutada. Sündinud loo põhjal hakkavad õpetajad traditsioonilises muinasjuttu suvelaagris nukke meisterdama ja nendega nukunäidendit mängima. Seda saab 28. juunil Tänaõhtu Rahvamajas näha.

Parimad kirjutajad osalevad koos oma õpetajatega suvises muinasjutulaagris ja nende tööd avaldatakse "Viirvalli juttude" IV kogumikus. Tänutäheks kingitakse noortele autoritele eakohane muinasjutturaamat.

Muinasjutt kannab pealkirja "Ida pool päikest ja lääne pool kuud" ja algab see nii:

Elas kord vaene pops, kelle hurtsik oli täis lapsi, kuid tal polnud neid millegagi toita ega katta.

Lapsed olid ilusad, aga kauneim kõigest noorim tütar, kelle ilu oli ääretu.

Kord hilissügisel neljapäevaõhtul, kui õues oli koerailm ja tuul lõõtsus nii et majaseinad nägisesid, istus pere ahju ümber. Kõik tegelesid millegagi.

Äkki koputati kolm korda aknale. Mees läks välja vaatama, mis lahti, ning nägi hiigelsuurt jääkaru.

"Tere õhtust," ütles karu.

"Tere, tere," vastas mees.

"Kui annad mulle oma noorema tütre, teen ma su nii rikkaks, nagu sa nüüd oled vaene," lubas jääkaru...

Siit peaks muinasjutt edasi minema.

Kas noorem tütar läks jääkarule mehele? Kas see sündis ilma viperusteta? Kes teda aitas ja kes takistas? Kas jääkaru on ikka tõeline? Kus on ida pool päikest ja lääne pool kuud? Kes seal elavad?

Vastuseid oodatakse noortelt autoritelt.

Tuleb veel meelde tuletada kõik muinasjutuimed ja -tunnused. Mees peaks pidama, et vaeva nähakse muinasjutus vahvasti, aga ometi lõpeb kõik hästi.

Jutud tuleks toimetada hiljemalt 30. aprilliks Viirvalli Lasteaeda. Selleks kirjutajaile head sullejooksu!

Mari, Karilaid,
Viirvalli Lasteaia vanemõpetaja

● Mälumängu sujuva läbiviimise eest hoolitsevad Matti Kallaspoolik ja Marko Vilu (vasakul). MÄRET LINA foto

Mälumäng on huvitav ja tasavägine

Arvult teine Viirvalli valla külade mälumäng on selleks korraks möödas. 14 võistkonna osavõtt toetab huvi mälujõuproovi vastu.

Tänada tuleb neid osalejaid, kes avaldasid arvamust ainevaldade kohta, mida peaks küsimuste koostamisel arvestama. Et soove oli 32 ainevalla kohta, siis 30 küsimuse korral neid kõiki kajastada pole võimalik. Küll aga peaks kolmandas voorus põhilised soovid täidetud saama.

Ka teise kohtumise võitis Kalmetu Põ-

hikooli võistkond koosseisus Viigi Tiits, Andres Savi, Kadri Keldu ja Sirje Pöder.

Kaks järgmist kohta läksid jagamisele. 37 punktiga lõpetasid "Mardikad" (Annika Otsma, Mari Lauer, Toivo Vilumaa, Mart Vaiksaar) ja HALLE (Krista Pääsik, Linda Subert, Maret Lina, Väino Luik).

Kindlasti on võimalik paljudel võistkondadel oma positsiooni parandada ning teretult on ka uued võistkonnad.

Kohtutakse taas 23. märtsil kell 19.

Matti Kallaspoolik

VEEL KORD VÕRTSJÄRVE TALIMÄNGUDEST

Jaauarikuu lõpupäeval Kalmetu peetud XXII Võrtsjärve talimängud on ajalooks saanud. Vahest ehk pakub huvi, milliste tulemustega need lõppesid.

Osales nagu ikka seitse valda ja võisteldi 14 alal, kusjuures alavõiduta ei jäänud ükski vald.

Tarvastu sportlastele kuulus võiduau murdmaasuusatamises ja kelgutamises. Puka vallale läksid esikohad meeste võrkpallis ja teatesuusatamises. Rõngu sportlased olid võidukad kabes ja laste arvutimängus. Kolga-Jaani esindusele kuulus esikoht koroonamängus. Põdrala autosõitjad olid edukamad lumerajasõidus.

Meeldiva üllatusena jäi meie valda viis alavõitu. Kuigi Eesti meistrivõistluste tõttu ei osalenud Jaana Väli, olid meie võrkpallinaised taas ülesannete kõrgusel. Kulmedaliga lõpetasid Merle Kessa, Lii Sadam, Varje Reede, Kersti Koval, Karin Kalm, Kirstin Rebane, Kädi Raud ja Karmen Mikk.

Esikohaga lõpetasid ka maletajad Gert Elmaste, Jüri Sammül ja Militina Mitt.

Mõnede aastate ebaõnnestumiste järel olid taas tasemel meie reesõitjad. Võidu vormistasid Marika Riitmurru, Laima Puur, Margus Hubel, Rommi Kruuse ja Liivo Tverdohle.

Ülekaalukaim võit tuli lauatennises Priit Vihuri, Ants Hendriksoni ja Kätlin Lohu osavõtul.

Suvmängudel võidetud esikohta kordasid meie mälumängurid. Võistkonda kuulusid Rein Abel, Tiiu Männiste, Epp Välba, Ants Abel ja Olev Teder.

Kahel spordialal jõuti hõbemedalini. Autode lumerajasõidus olid hõbedased Rommi Pukk, Gert Kannimäe ja Ain Jürima ning teatesuusatamises Kadri Keldu, Veiko Jüris, Maike Pulin ja Margus Hubel.

Pronksmedali omanikeks said seekord koroonamängijad Robert Uglin, Harri Holsting ja Tiia Paistu.

Meie vallast 21 suusataja osalemine kindlustas seekord murdmaasuusatamises kolmanda koha. Medaliteni jõudsid oma vanusegruppides Maike Pulin (I koht), kolmanda kohaga lõpetasid Kadri Keldu, Pille Vaiksaar ja Veiko Jüris.

Neljanda kohani jõudsid meeste võrkpallurid, kelgutajad ja vallajuhid.

Tänada tuleb kõiki võistlejaid ja korraldajaid, kes osalesid sel kompleksüritusel. Suusaradade ettevalmistamisel tegid tänuväärset tööd Kalle Riitmurru, Anne Freimuth ning õpilased. Kooli direktoril Andres Savil oli abiks ilmselt kogu koolipere. Tasemel olid võistlustaipaigad, toitlustamine ja sekretariaat. Mängud õnnestusid.

Matti Kallaspoolik

Uusna Lasteaed 40

Uusna Lasteaia arengu võib jagada kolme etappi, kuna ta on asunud kolmes erinevas kohas.

Uusna sovhoosi areng ja laiendumine 1960. aastate alguses tingisid kohapealse tööjõu täielikuma kasutamise vajaduse. Et paljud naised olid lastega kodus, tekkis vajadus lasteaia rajamiseks.

Suletud Tusti Algkooli maja oli täiesti kõlblik lasteaiale, asudes teedest eemal kauni pargi keskel. Ainukeseks puuduseks oli paiknemine järsu ürgoru nõlval voolava oja kaldal.

1964. aastal oldi nii kaugel, et lasteaed sai vastu võtta esimesed kasvandikud. Lasteaia esimeseks juhatajaks oli Evi Issat. Töötati lastepäevakoduna. Lapsed toodi lasteaeda esmaspäeva hommikul ja koju viidi reede õhtul.

17. märtsil 1968. aastal tekkis hoones asuvas korteris põleng. Kustutamise käigus said kannatada ka lastepäevakodu ruumid. Maja ja ruumide remont nõudsid lastepäevakodu sulgemise. Ainult abirühm, kuhu kuulusid lapsed, keda polnud võimalik kellegi hooleks jätta, said kasutada ruume sovhoosi keskuses. Toit toodi sovhoosi sööklast.

Kui lastepäevakodu ruumid said remonditud, avati see jällegi. Töötati ööpäevaringselt ja seetõttu oli ka personali palju. Juhatajaks oli Tiiu Laasen Tusti külast.

Üksmeelne kollektiiv korraldas nii lastele kui ka personalile ühisüritusi: näärupidusi, sitsiballi jm.

Suurmajandi, Gagarini-nimelise NST tekkimisega kaasnes vajadus lastepäevakodu laiendamiseks. Selleks ajaks olid tühjaks jäänud Uusna kooli ruumid, kuhu oli mõttekas asutada lastepäevakodu.

Kahjuks ei leidnud ma arhiivimaterjale Uusna Lastepäevakodu kohta. Tänapäevaste töötajaid Meralda Tamme, Veera Pilet, Silvi Jakobsoni, Elvi Vösu, Maimu Rauni ja lapsevanem Manni Kuuri meenutuste eest.

Kaarel Kumer

● **Tusti Lastepäevakodu töötajad.** Seisavad (vasakult) Helju Ruul, Veera Pille, Alja Atõpova, Meralda Tamm, Maire Rillo, Silvi Jakobson, Vaike Punder, Maimu Raun. Istuvad Herta Laks, Ira Kullamäe, Sirje Leets, Tiiu Laasen ja Urve Kütt.

Foto ERAKOGUST

● **All on lastepäevakodu Tustis.** KAAREL KUMERI foto

MURELIK LUGU

Lasteaed on koht, kuhu vanemad toovad oma lapse, et muretult oma tegemisi toimetada. Lasteaed vastutab lapse turvalisuse eest. Mida aga teha siis, kui juhtuvad lood, mis ei olene lasteaia töötajatest?

Kõige lihtsam on kedagi süüdistada, kuid vaadake asju mitme kandi pealt. Käes on kevad. Kired löövad lõkkele ka loomariigis. Nii sattuski üks tore koerake kimbutama nii lasteaialapsi kui terve alevi kodanikke.

Kogu jant koertega aga algas juba 10. märtsil, mil lasteaia õuele tuli maad uurima suur armas koer. Teadagi, et lastele meeldib elus asi üle kõige. Nii tekkis üldine elevus kogu lasteaia territooriumil. Opetajad püüdsid koera minema ajada, kuid õueala ümbritsev aed on kõike muud kui turvaline. Halvema ärahoidmiseks otsustati turvalisuse huvides lastega varem tuppa minna.

10. märtsi õhtul helistasid mitmed murelikud lapsevanemad ja rääkisid koeralugu. Järgmisel hommikul tööle

jõudes ootas juba ees tuttav tegelane ja tervitas kõiki saabujaid. Olles kuulnud koerapüüdjatest, helistasin valda ja palusin abi. Kahjuks oli koerapüüdjal sel hommikul telefon välja lülitatud. Nii veetiski koer veel ühe päeva lasteaias, tuues kaasa palju segadust.

Rääkides oma murest paljudele inimestele, oli suhtumisi väga erinevaid. Täis õudusunenägusid unetu öö järel otsustasin: koer tuleb kuhugi kinni panna, enne kui keegi tõeliselt vigast saab.

12. märtsi varahommikul õnnestus koerapüüdjaga kontakt saada ja lõunaks viidi koer varjupaika. Saanud õpetajatelt kirjalikud seletused, selgus, et koer lapsi ei hammustanud. Opetajad käitusid antud olukorras õigesti. Tagantjärele tarkus küll midagi ei loe, aga pidanuksin juba 11. märtsi hommikul ise koera kinni püüdma.

Ei möödunud palju aega, kui esmaspäeva hommikul oli juba uus koer lasteaias kohal. Lootsin, et loom leiab üles kodutee, kuid laste õue tulemise ajaks oli neljaljalgne sõber jälle kohal. Seekord reageerisin kohe. Loom meelitati kuuri, kohe saabus ka koerapüüdja.

Õnnitleme eakaid sünnipäevalapsi!

Aprillis

1. Erich Pöldur	82
1. Endel Mikk	73
2. Alla Korvina	75
4. Selma Orula	75
6. Harald Leikop	72
8. Stepan Derešovski	73
9. Loreida Püiks	77
9. Maria Jegorkina	74
10. Elmar Tsääro	82
11. Enn Kärmas	65
12. Aida Hakman	74
13. Helju Hurmsalu	79
14. Hellen Lüüs	73
14. Salme Murd	70
15. Eevi Dönne	71
16. Marie Pille	73
17. Hilma Koval	83
18. Ella Larm	79
18. Eimi Kanep	72
19. Laine-Heljo Leiaru	76
19. Hilja Võikar	75
21. Asta Mitt	76
21. Toivo Taeco	71
22. Maimu Siibak	79
22. Leida Vanaus	76
25. Sinaida Pärna	94
25. Raida Zökova	81
26. Alfred Rebane	81
26. Eha-Rutt Kurm	71
26. Helmi Luppe	70
26. Veera Pitsenko	65
27. Anton Sild	86
27. Anastasia Hingla	81
27. Ida Lainas	77
29. Niina Saar	76
29. Ülo Maiste	73
30. Juhana Naar	85
30. Erna Mankin	77

Sündisid

Elge ja Andrei Küti perre Viiratsis sündis 28. jaanuaril tütar *Anete*.

Helen ja Andres Soovere perre Uusnas sündis 6. veebruaril tütar *Anni*.

Kärt Fedulova ja Janek Kakko perre Uusnas sündis 21. veebruaril tütar *Keidi Kakko*.

Veronika Mati perre Tusti külas sündis 4. märtsil poeg *Andre*.

MÄLESTAME

Jaan Suits
14. 02. 1906 – 14. 02. 2004
Tõnuküla

Voldemar Piir
8. 11. 1919 – 18. 02. 2004
Vasara küla

Veera Mumm
28. 09. 1918 – 18. 02. 2004
Verilaske küla

Peeter Keidong
1. 07. 1955 – 21. 02. 2004
Viiratsi

Adele Anderson
2. 10. 1920 – 22. 02. 2004
Loime küla

Arnold Puri
9. 12. 1926 – 22. 02. 2004
Vanavälja küla

Vaike Tibar
25. 02. 1932 – 25. 02. 2004
Viiratsi alevik

MURELIK LUGU

Olles ise koeraomanik, käin oma sõpra jalutamas rihma otsas, kilekott taskus, et ära koristada ka koera tekitatud mustus.

Kevade saabudes on lausa kohutav vaadata, mis kõik lume alt välja sulab. Milleks küll muretsetakse endale koer, kui ei suudeta ega taheta tema eest hoolitseda!

Teadmiseks, et kõik koerad, kes satuvad Viiratsi lasteaia territooriumile, toimetatakse varjupaika. Tema telefon on 554 0968.

Astra Jamnes,
Viiratsi Lasteaia juhataja

Kaleph Jõulu lubab põllumehe aprillis nurmele

Ukrainlased ütlevad: kui kevadet enustad, ära unusta mõtlemast eelmisele sügisel. Venis see pikale, tuleb kevad õigel ajal või rutem. (Meil venis see 2003. aastal pikaks.) Kui oli palju vihma, tuleb lörtsi. Oli kuiv, läheb lumi maast ja koos kevade algusega hakkab maa varakult haljendama.

Viljandi ümbruses oli ilus pikk sügis, vihma parajalt, isegi vähe – kena lõpp ilusale suvele. Milline veel suvi olema peaks, kui mitte selline nagu 2003. aastal!

Ka talvekuu, november, oli kaua aega ilus: mida jälle tahta!? Pikalt oli kuiv, tuli lundki, tuisku, sula ja kümme päeva päikselist ilma. Siinkandis (Tarvastu, Kabala, Põltsamaa) öeldakse: kui novembris on kasvõi nädalapäevad päikest, siis detsembris on samuti; lumi tuleb maha ja toomapäeval külmetab. Nii see ka Viljandis oli. Detsembris oli kogu ni kümnelt päeval päikest.

Üks läti vanasõna ütleb, et oktoobripäike toob ilusa jõuluku, lume maha ja jäise reetee. Seda kinnitab ka Tarvastu kuuldud vanasõna, et oktoobri tulerand hoolitseb jõuluõhtu valguse eest. Nii ka oli. Viljandis olid jõulud ka lume poolest valged.

Põltsamaa vanasõna ennustab, et on jõuluõhtu külm, mis katsub juba nina ja kõrvu, teeb seda veel kõvemini näärakuus. Jaanuaris tuligi parajalt külma, lund, sula ja tuisku. Tõeline mahe talveaeg.

Läti vanasõna pakub lisa. Näärakuu nõrguke otsib endale paraja malga küünlakuust, kui (s)ilmad juba selgemad. Tõsi on, et selle veebruari sees saime tunda kõvemat külmagi (20–23°). Pakase kolmas poeg näitab oma trikke just märtsis. Nii see kui järgnev soome vanasõna ütleb: kui pole külma küünlakuud ega paukund paavlipäeval

“Store” kaubaaidas Viiratsis müügil:

- ♦ remondi- ja ehitusmaterjalid, töövahendid, tööriistad, keemiakaubad ja sanitaartehnika;

- ♦ universaalne väetiselisandiga kasvuturvas (ka istikutele, “Biolan”), samuti lille- ja aiapõllud.

Kauba kojuvedu kokkuleppel. Info 435 4340.

Kommenteerib vallavanem Väino Luik.

Koduloomade eest lasub omanikul kohustus nende eest hoolitseda. Kahjuks sagenevad meie vallas juhud, mil hulkuvad koerad ja kassid häirivad kaaskodanikke. Nii näiteks häirivad kodanik Rein Voki koerad lapsi Kibel. Vana-Võidust toimetati hiljuti üks koer varjupaika. Kurdetakse, et peremeheta kasse hulgab elamute ja lasteaia juures. Lausa lubamatu on heasüdamlike inimeste soov viia prüügikastide juurde hulkuvatele loomadele süüa.

Lugupeetud kassi- ja koeraomanikud! Palun korraldage oma lemmikute elu nii, et see ei häiriks kaaskodanikke! Eespool nimetatud juhtumid lõppesid koerte toimetamisega varjupaika. See aga tähendab lõpptulemusena looma hukkamist.

(25. I), siis on oodata külma suve.

Põltsamaalt saadud ilmaõpetus on selline. Kui tahad talve tempe ennustada, siis vahi hoolega idasse ja põhja, Moskva ja Soome suunas. Seal saab kätte töö eestlastele. Venemaa teeb alati Eestile ilma, see on vana tõde.

Valma vanasõna õpetab: kuni idast tuleb tugevaid tuuli ja põhjast parajalt pakast, loodest tuisku, püsib Võrtsjärv jääkaane all ega anna naljalt alla enne kevadist pööripäeva. On aga pakane üsna kuri, siis vaevalt enne jüripäeva.

Oma selja järgi otsustades leiän, et on olnud kena talv ja kevad peaks tulema isegi varem kui 2003. aastal. Talvised ilmamuutused püüavad seda kohutada lumesadude ja külmakraadidega, mis viimasel ajal on üsna tavaline. Kevadpäikest tuleb rohkesti koos märtsikülmaga. Põllumehed olgu aga valmis aprillis, et nurmedel töödega alustada.

Vana-Võidu noorherra Jaak Abel ütles mulle komplimendi: “Mis meil siin väga elada, meil ilmaennustaja Vana-Võidus olemas, kes teeb häid ilmu.” Külalaps käis see minu mulluste ilmaennustuste kohta “Maalehes”, mis mõneti läksid täppi. Kõik oleneb mu selja märguannetest ja need ei näi eksivat.

Rein Raudvere tahtis väga teada (18.02.), mida arvan eeloleva suve kohta. Kevad tuleb tuultega, aga see toob kaasa suveks sagedasi vihmahooge, nii et heinategemisel tuleb tabada häid vahapäevi. Rohi kasvab jõudsalt. Põuda, vähemalt suve alul, pole loota.

Kaleph Jõulu

Toimetajalt: et “Kuukiri” ilmub vaid kord kuus, siis selle kirjutise ilmumise ajaks on osa ilmaennustust juba täide läinud. Kirjutatud on see veebruari esimesel poolel. Lugeja asi on hinnangut anda

Otsime elamispiinda. Võib ka vane ma inimese juurde. Nõus abistama. Kiire! Tel. 514 1098 või 510 7646.

Viiratsi Tehnika 10 avatud
autopesula E-R 9–18, L 10–15.
Info tel. 58 014 816 või 56 984 381.